

OCHĘDOŻKA (2) sb f

Pierwsze o oraz a jasne, drugie o pochylone.

sg [N ochędóżka.] ◊ A ochędóżkę (1). ◊ L ochędóżce (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI – XVIII w.

1. *Dbałość o swój wygląd (1) : którą w ochędofzce kocháiącą fię widziała: fregością twarzy fwej y zmarfzczeniem karála ią SkarŻyw 14.*

2. *To, co zdobi, ozdoba (1) : [Koniá przedam/ fpráwię ochędóżkę ná sie. Albertus E2; ochędofzka/ mundus muliebris. Volck Nnn4v.]*

*Przen. iron.: Przedstawienie we właściwym, tj. złym świetle (1) : Stroifz z mym fzedźiwym włofem igráfzkę nie grzeczną: Pewnie oberwiefz odemnie ochędofzkę wieczną: Iákieieś godzien. KlonWor ded *v.*

Synonimy: 1. strojenie się; 1., 2. okrasa, ozdoba.

Cf **OCHĘDOGA, OCHĘDOGOŚĆ, OCHĘDOSTWO, OCHĘDOŻENIE, OCHĘDOŻEŃSTWO, OCHĘDOŻNOŚĆ**

MC